SÃ¡hara occidental: A paz non admite demoras

DescripciÃ³n

Cun novo plan de paz baixo o brazo, a viaxe do Secretario Xeral das NaciÃ³ns Unidas, Kofi Annan, Ã³s paÃses do Magreb implicados na crise do Sahara Occidental, pretende desbloquear un conflicto que persiste dende hai xa mÃ¡is de dÃºas dÃ©cadas. Dende que en 1975 EspaÃ±a asinou o Acordo Tripartito, a administraciÃ³n da colonia quedou en mans de Marrocos e Mauritania abrindo as portas a unha loita que aÃnda hoxe continÃºa e que enfronta, dende 1978, a Marrocos e Ã¡ Fronte Polisario (Fronte Popular de LiberaciÃ³n de Saguia el Hamra e RÃo de Oro), representante lexÃtimo dun Estado, a RepÃºblica Ã•rabe Saharaui DemocrÃ¡tica (RASD), proclamado o 27 de febreiro de 1976, e que goza dun recoÃ±ecemento internacional parcial.

O longo de todo este tempo, o pobo saharaui mantivo unha dura e estoica pugna por recuperar o seu territorio e acadar a independencia. Un obxectivo para o que non sempre contou co apoio da Comunidade Internacional, mÃ¡is preocupada por equilibrar os diferentes intereses xeoestratÃ©xicos e mÃ¡is partidaria do Reino de HassÃ¡n II. O punto de inflexiÃ³n veu marcado polo fin da Guerra FrÃa e a proclamaciÃ³n dunha â??nova orde mundialâ?•. O cambio no contexto internacional concretouse na posta en marcha dun Plan de Paz deseÃ±ado por Javier PÃ©rez de CuÃ©llar, co obxectivo fundamental de celebrar un referendo de autodeterminaciÃ³n no que o pobo do SÃ¡hara Occidental puidera elixir entre a independencia ou a integraciÃ³n en Marrocos. Pero este Plan de Paz (retomado despois por Butros Ghali), atoparÃa numerosas dificultades que, sucesivamente, traduciranse en demoras. A Ãºltima, segundo Kofi Annan, vainos levar ata finais de 1999. Unha data que ralentiza as previsiÃ³ns dos Acordos de Houston do verÃ¡n de 1997,e na que, entre confiados e escÃ©pticos, haberÃ¡ que depositar de novo todas as esperanzas.

Os interminables obstÃ¡culos para a aplicaciÃ³n deste referendo remiten a diferencias de fondo na aceptaciÃ³n do concepto de saharauidade e, conseguintemente,dos criterios que determinan o dereito Ã³ voto. En Ãºltima instancia, os impedimentos para resolver esta crise, derivan dunha complexidade que presenta como punto central o exercicio do dereito de autodeterminaciÃ³n. O nÃºcleo da cuestiÃ³n lÃ©vanos pois, Ã³ concepto de saharauidade, a discernir quÃ© tribos estaban realmente implantadas no territorio e polo mesmo poden participar con dereito a sufraxio na determinaciÃ³n do futuro do seu propio paÃs. A discordia ten nomes e apelidos: unhas 65 mil persoas pertencentes a tres tribos que a Fronte Polisario rexeita e Rabat desexa incluir no proceso de identificaciÃ³n.

A viaxe de Kofi Annan pretende acadar un principio de acordo entre a monarquÃa alauÃ e o representante da colectividade saharaui, postergando novamente o referendo e prorrogando o mandato da MINURSO(MisiÃ³n das NaciÃ³ns Unidas para o Referendo do Sahara Occidental). Annan evidencia deste xeito o seu compromiso persoal e da ONU na zona para acadar unha soluciÃ³n, tan demorada e esperada, a este complexo conflicto que, por riba, envelena as relaciÃ³ns intermagrebÃes e mantÃ©n nunha situaciÃ³n de inestabilidade permanente unha rexiÃ³n vital para a seguridade Europea. MÃ¡is ca nunca, quen espera, desespera.

Acceso ao artigo orixinal no repositorio web 1998-2012

APARTADOSTEMATICOXEOGRAFICOS

Ã•frica ARCHIVO

IDIOMA

Galego

Fecha de creaciÃ³n

11 de noviembre de 1998

Campos meta

Autoria :	10662
Datapublicacion :	1998-11-11 00:00:00